

165**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 20 stycznia 2004 r.

w sprawie sposobu postępowania ze zwłokami osób zmarłych w czasie odbywania kary pozbawienia wolności

Na podstawie art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2000 r. Nr 23, poz. 295, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób postępowania ze zwłokami osoby zmarłej w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, a w szczególności:

- 1) osoby najbliższe, które należy powiadamiać o zgonie osoby zmarłej w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, i sposób tego powiadamiania;
- 2) podmioty wydające zgodę na pochowanie zwłok;
- 3) tryb postępowania ze zwłokami, które nie zostaną odebrane przez osoby najbliższe;
- 4) sposób ponoszenia kosztów pochówku zleconego przez zakład karny.

§ 2. 1. O zgonie osoby zmarłej w czasie odbywania kary pozbawienia wolności powiadamia się natychmiast — telefonicznie lub telegraficznie — pozostałego małżonka, a w wypadku gdy okaże się to niemożliwe, krewnych zstępnych i wstępnych, z którymi zmarły utrzymywał kontakt lub których adresy lub numery telefonu są znane dyrektorowi zakładu karnego, informując jednocześnie, że w ciągu 72 godzin należy powiadomić dyrektora zakładu karnego o podjętej decyzji w sprawie zorganizowania pogrzebu na własny koszt.

2. Jeżeli osoby wymienione w ust. 1 zamieszkują za granicą, powiadamia się je za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych, wskazując dane personalne tych osób oraz adresy lub numery telefonów.

3. Jeżeli zmarłym jest cudzoziemiec, osoby, o których mowa w ust. 1, powiadamia się o zgonie za pośrednictwem właściwego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego, a w wypadku braku przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej albo gdy dotyczy to skazanego, którego obywatelstwa

nie ustalono — ministra właściwego do spraw zagranicznych, wskazując dane personalne tych osób oraz adresy lub numery telefonów.

4. W wypadku zgonu spowodowanego chorobą zakaźną wymienioną w wykazie ustalonym przez ministra właściwego do spraw zdrowia, przekazując informację, o której mowa w ust. 1, zaznacza się, że pochowanie zwłok musi nastąpić przed upływem 24 godzin od chwili zgonu.

§ 3. Zgodę na pochowanie zwłok osoby zmarłej w czasie odbywania kary pozbawienia wolności wydaje prokurator rejonowy, a w przypadku zgonu żołnierza służby czynnej — prokurator garnizonowy, właściwy dla miejsca zgonu.

§ 4. 1. Bezzwłocznie po zgonie osoby zmarłej w czasie odbywania kary pozbawienia wolności dyrektor zakładu karnego przesyła prokuratorowi, o którym mowa w § 3, wniosek o wydanie zgody na pochowanie zwłok.

2. Pochowanie zwłok następuje po otrzymaniu zgody na ich pochowanie oraz aktu zgonu, wystawionego przez urząd stanu cywilnego właściwy dla miejsca zgonu.

§ 5. 1. W wypadku gdy porozumienie się z osobami wymienionymi w § 1 pkt 1 nie jest możliwe albo gdy osoby te nie podejmą się pochowania zwłok, zwłoki mogą być wydane innym osobom, które dobrowolnie zobowiążą się do ich pochowania.

2. Jeżeli zwłoki nie zostaną odebrane przez osoby wymienione w ust. 1, występuje się do właściwego starosty z wnioskiem o podjęcie decyzji w sprawie przekazania zwłok szkołom wyższym do celów naukowych.

3. Przekazanie zwłok szkole wyższej następuje po otrzymaniu decyzji starosty oraz dokumentów, o których mowa w § 4 ust. 2.

4. W wypadku negatywnej decyzji starosty zleca się pochowanie zwłok zakładowi pogrzebowemu.

§ 6. 1. Na grobie osoby zmarłej powinna być umieszczona tabliczka z imieniem i nazwiskiem oraz datą urodzenia i zgonu.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 120, poz. 1268, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568.

2. Na wniosek rodziny i innych osób bliskich powiadamia się je o miejscu i terminie pogrzebu osoby zmarłej w czasie odbywania kary pozbawienia wolności.

§ 7. Koszty pochowania zwłok osoby zmarłej w czasie odbywania kary pozbawienia wolności przez zakład pogrzebowy pokrywa się ze środków zmarłego, a gdy ich nie posiada lub są one niewystarczające, ze

środków budżetowych jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, która zleciła pochówek.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

Minister Sprawiedliwości: *G. Kurczuk*

²⁾ Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 marca 1984 r. w sprawie postępowania ze zwłokami osób zmarłych w zakładach karnych w czasie odbywania kary pozbawienia wolności oraz osób straconych na podstawie wyroków orzekających karę śmierci (Dz. Urz. Min. Spraw. Nr 3, poz. 15 oraz z 1986 r. Nr 4, poz. 25), utrzymane w mocy na podstawie art. 78 ustawy z dnia 22 grudnia 2000 r. o zmianie niektórych upoważnień ustawowych do wydawania aktów normatywnych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 120, poz. 1268).

166

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia 20 stycznia 2004 r.

w sprawie minimalnych warunków utrzymywania poszczególnych gatunków zwierząt wykorzystywanych do celów rozrywkowych, widowiskowych, filmowych, sportowych i specjalnych

Na podstawie art. 17 ust. 8 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się następujące minimalne warunki utrzymywania poszczególnych gatunków lub grup zwierząt wykorzystywanych do celów rozrywkowych, widowiskowych, filmowych, sportowych i specjalnych:

- 1) wyposażenie w budowle i urządzenia techniczne;
- 2) przestrzenne;
- 3) sanitarne, podawania karmy i dostępu do wody.

§ 2. 1. Zwierzętom zapewnia się minimalne warunki utrzymywania stosownie do potrzeb biologii danego gatunku, wieku, rasy, płci i stanu fizjologicznego.

2. Zwierzęta stosownie do potrzeb biologii utrzymuje się w warunkach:

- 1) uwzględniających ich zachowania;
- 2) zapewniających:
 - a) eliminację sąsiedztwa gatunków tworzących układ drapieżnik — ofiara,
 - b) separację samców od samic nieprzeznaczonych do reprodukcji w okresie ich rui,
 - c) separację ciężarnych samic lub samicy z młodymi od pozostałych osobników,
 - d) separację osobników agresywnych,
 - e) separację osobników chorych lub podejrzanych o zakażenie;
- 3) zapewniających swobodę ruchu;
- 4) zapewniających wypoczynek w czasie zgodnym z ich aktywnością życiową;
- 5) niezagrażających bezpieczeństwu ludzi i innych zwierząt;

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej — środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 85, poz. 766).